

Český báňský úřad
Kozí 4
110 00 Praha 1

V Praze dne 3. října 2025

prostřednictvím

**Obvodního báňského úřadu pro území krajů
Plzeňského a Jihočeského**
Hřímálého 2730/11
301 00 Plzeň

Ke sp. zn. SZ SBS 00076/2014
Č.j.: SBS 47083/2025/OBÚ-06

Žadatel: **GARNET GROUP a.s.**, IČO: 280 76 290, se sídlem Milevská 2095/5, Krč,
140 00 Praha 4, společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u
Městského soudu v Praze pod sp. zn. B 27918

Odvolatel: **Obec Ktiš**, IČO: 002 50 503, se sídlem Ktiš 11, 384 03 Ktiš

Zastoupen: JUDr. Františkem Honsou, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK: 03657, BBH,
advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Klimentská 1207/10, 110 00 Praha 1; další
zmocnění: Mgr. Ondřej Staněk, advokát, ev. č. ČAK 19160

Řízení o povolení hornické činnosti v dobývacím prostoru Ktiš

**Odvolání proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů
Plzeňského a Jihočeského ze dne 18. 9. 2025, č.j. SBS 47083/2025/OBÚ-06**

Datovou schránkou

Bez příloh; Plná moc součástí spisu

1 ÚVOD

- [1] Dne 18. 9. 2025 bylo na úřední desce Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského (dále jen „**OBÚ**“) zveřejněno rozhodnutí OBÚ ze dne 18. 9. 2025, č.j. SBS 47083/2025/OBÚ-06 (dále jen „**Rozhodnutí**“), jímž byla žadateli povolena hornická činnost v dobývacím prostoru Ktiš (kniha 7, folio 1153) a udělen souhlas s tvorbou finanční rezervy na sanaci a rekultivaci pozemků dotčených vlivem dobývání.
- [2] Obec Ktiš tímto ve smyslu § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**SŘ**“) jakožto účastník řízení podle § 27 odst. 2 SŘ ve stanovené lhůtě podává proti Rozhodnutí **odvolání**, neboť má za to, že Rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a to zejména z důvodu, že:
- a) se OBÚ nedostatečně vypořádal s námitkami odvolatele v řízení o Žádosti (jak je tento pojem definován níže), že nebyly splněny mj. požadavky § 17 odst. 2 zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě (dále jen „**ZHČ**“) a § 33 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**HorZ**“), na vyřešení střetu zájmů v území hornické činnosti (jakož i s dalšími námitkami ostatních účastníků řízení);
 - b) OBÚ nepostupoval v souladu s § 68 odst. 3 SŘ, jenž upravuje náležitosti vydávaných rozhodnutí, když své rozhodnutí řádně nezdůvodnil, proč je Rozhodnutí nepřezkoumatelné; a
 - c) ze strany OBÚ byla stanovena zcela nedostatečná finanční rezerva na sanaci a rekultivaci těžbou dotčených pozemků ve smyslu § 31 odst. 5 HorZ ve spojení s § 37a odst. 1 HorZ.
- [3] Již na tomto místě proto odvolatel uvádí, že napadá Rozhodnutí v plném rozsahu a navrhuje, aby nadepsaný odvolací orgán Rozhodnutí **zrušil a řízení zastavil**, eventuelně aby věc **vrátil** OBÚ k novému projednání.

2 STRUČNÁ REKAPITULACE DOSAVADNÍHO ŘÍZENÍ

- [4] Dne 2. 1. 2014 podal žadatel k OBÚ v pořadí již druhou žádost¹ o povolení hornické činnosti – otvírky, přípravy a dobývání výhradního ložiska technicky využitelných krystalů nerostu granátu v dobývacím prostoru Ktiš (dále jen „**Žádost**“) dle §§ 17 a 18 ZHČ.
- [5] OBÚ Žádosti žadatele rozhodnutím ze dne 23. 6. 2014 vyhověl a hornickou činnost povolil. Proti tomuto rozhodnutí podali dotčení účastníci správního řízení (včetně Obce Ktiš) odvolání, které Český báňský úřad, jakožto nadřízený správní orgán, zamítl rozhodnutím ze dne 4. 2. 2015. V návaznosti na podanou žalobu Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 3. 5. 2016, č.j. 57 A 36/2015-195, rozhodnutí Českého báňského úřadu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Prisvědčil přitom žalobcům (včetně Obce Ktiš), že před vydáním rozhodnutí nadepsaného správního orgánu vůbec nebyl řešen střet zájmů v území hornické činnosti, jak vyžaduje HorZ.

¹ Řízení o první žádosti o povolení hornické činnosti v dobývacím prostoru Ktiš bylo zastaveno z důvodu nevyřešení střetu zájmů s Obcí Ktiš.

Uzavřel, že uvedeným postupem byly porušeny § 17 odst. 2 ZHČ a § 33 odst. 1 HorZ a dotčení účastníci byli zbaveni možnosti řešit své námitky během neformálního řízení či jednání o střetu zájmů.

- [6] Proti uvedenému zrušujícímu rozsudku podali žadatel a Český báňský úřad samostatně kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však kasační stížnosti rozsudkem ze dne 25. 1. 2018, čj. 2 As 196/2016-133 (dále jen „**Rozsudek NSS**“) zamítl. V Rozsudku NSS mimo jiné uzavřel, že oba správní orgány vyložily a aplikovaly § 33 HorZ nesprávně, když okruh osob, s nimiž je třeba řešit střet zájmů, chybně omezily pouze na vlastníky nemovitostí, na nichž bude hornická činnost prováděna. Vzhledem k tomu, že před rozhodnutím OBÚ nebyl vyřešen střet zájmů dle § 33 HorZ, a to nejen pokud jde o ohrožení pozemku parc. č. 43/35 v k. ú. Ktiš, nýbrž i ohledně ohrožení zájmů ostatních osob, potvrdil současně Nejvyšší správní soud jako zcela správný, napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni.
- [7] Dne 29. 3. 2018 následně Český báňský úřad, jako orgán odvolací, rozhodnutí OBÚ zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. OBÚ nato usnesením ze dne 13. 8. 2018 řízení o povolení hornické činnosti přerušil a vyzval žadatele k doplnění Žádosti o (i) doklady o vyřešení střetu zájmů s vlastníky pozemků, a (ii) doložení znaleckého posudku, který komplexně posoudí vliv těžby na veřejné zdraví. OBÚ prodloužil žadateli na jeho žádost původně stanovenou lhůtu k doplnění podkladů až do 30. 9. 2019.²
- [8] Usnesením ze dne 2. 9. 2022 OBÚ následně znovu přerušil na žádost žadatele řízení o povolení hornické činnosti a žadatele vyzval, aby ve lhůtě dalších 6 měsíců doplnil svou Žádost o (i) aktualizovaný plán otvírky, přípravy a dobývání (POPD) – odpovídající aktuálnímu stavu a v souladu s platnou legislativou; (ii) vyjádření, stanoviska a závazná stanoviska k aktualizovanému POPD, resp. potvrzení platnosti již dříve vydaných vyjádření a stanovisek; a (iii) doklad o vyřešení střetu zájmů s Obcí Ktiš, který navzdory předchozí výzvě OBÚ žadatelem dosud předložen nebyl. Žadatel pak znovu žádal o prodloužení lhůty k doplnění, a to až do 31. 12. 2023. OBÚ této opakované žádosti znovu vyhověl s tím, že tato lhůta je konečná.
- [9] Dne 21. 12. 2023, tedy téměř po 10 letech od podání Žádosti, resp. po více než 5 letech od první výzvy správního orgánu k doplnění Žádosti, předložil žadatel „doplnění“ Žádosti (dále jen „**Doplnění**“), ve kterém reagoval na požadavky OBÚ.
- [10] V návaznosti na to OBÚ oznámil pokračování správního řízení a nařídil ve věci ústní jednání spojené s místním šetřením, které se uskutečnilo dne 20. 3. 2024. Dne 8. 1. 2025 OBÚ vyzval účastníky řízení k vyjádření k podkladům, jak bylo uvedeno výše. Odvolatel se v souladu s výzvou OBÚ dne 7. 2. 2025 vyjádřil k podkladům, prostřednictvím námítky spočívající zejména v nevyřešení střetu zájmů (dále jen „**Námitka**“), v rámci, které podrobně popsal důvody k zastavení řízení. K podkladům se postupně vyjádřila prostřednictvím svých námítek i velká část dalších účastníků řízení.
- [11] V mezidobí bylo ze strany jednoho z účastníků, spolku Zdravé Ktišsko, z.s., IČO: 228 84 459, se sídlem č.p. 65, 384 03 Ktiš, spolek zapsaný ve spolkovém rejstříku vedeném u Krajského

² Žadatel měl dokumenty doložit původně už do 31. 3. 2019.

soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. L 5550 (dále jen „**Spolek**“), zahájeno též samostatné řízení o žalobě proti rozhodnutí vydaném Ministerstvem životního prostředí dne 24. 6. 2025, č.j. MZP/2025/210/1998 (a jemu předcházejícímu rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 20. 10. 2023, č.j. KUJCK 119512/2023). K této žalobě se souhlasně připojil i odvolatel, který se ztotožnil se spatřovanými nedostatky rozhodnutí spočívajícími v (i) chybějícím podkladu pro rozhodnutí správních orgánů, kterým je hodnocení vlivů zamýšleného zásahu do přírody a krajiny ve smyslu § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „**ZOPK**“), (ii) nedostatečném odůvodnění rozhodnutí ze strany správních orgánů, a (iii) neurčitosti a nedostatečnosti stanovených podmínek udělené výjimky.

- [12] Dne 18. 9. 2025 OBÚ vydal napadené Rozhodnutí, v němž, mimo jiné, uvedl že se se všemi námitkami účastníků řízení vypořádal, byť ve skutečnosti tyto námitky ve většině případů zamítl bez řádného zdůvodnění, případně je účelově bagatelizoval.

3 ODVOLACÍ DŮVODY

- [13] Odvolatel považuje napadené rozhodnutí OBÚ za **nezákonné a nepřezkoumatelné**, a to jak po stránce procesní, tak i věcné. Hlavní důvody odvolání jsou shrnuty níže a následně podrobně rozvedeny v jednotlivých částech tohoto odvolání.
- [14] V prvé řadě odvolatel namítá, že řízení bylo zatíženo závažným procesním pochybením na straně OBÚ spočívajícím v opakovaném odmítnutí řešení otázky střetu zájmů (viz část 3.1 níže). Přestože tento střet zájmů byl nejen ze strany odvolatele v souladu se závěry Rozsudku NSS opakovaně namítán, OBÚ se s těmito námitkami nikterak nevypořádal, resp. učinil tak pouze formálně, bez řádného zdůvodnění nekritickým převzetím argumentace žadatele.
- [15] Druhým zásadním odvolacím důvodem je skutečnost, že v daném případě není zjevně dán veřejný zájem na povolení hornické činnosti – otvírky, přípravy a dobývání výhradního ložiska technicky využitelných krystalů nerostu granátu v dobývacím prostoru Ktiš, který by jakkoliv mohl odůvodňovat zásah do jiných práv třetích osob (viz část 3.2 níže). V tomto ohledu sice OBÚ odkazuje na poslední novelizaci ustanovení HorZ a dovozuje existenci veřejného zájmu vyplývající přímo ze zákona, avšak opomíjí skutečnost, že veškerá řízení zahájená před datem novely, tedy včetně řízení o Žádosti, mají být zásadně posouzena podle znění zákona platného a účinného v té době.
- [16] V neposlední řadě OBÚ stanovil zcela evidentně nedostatečnou a nepřiměřenou finanční rezervu na sanaci a rekultivaci pozemků dotčených těžbou, ačkoliv výše rezervy musí být vždy zdůvodněna a musí odpovídat reálným potřebám dané oblasti (viz část 3.3 níže).

3.1 Žadatel nedoložil vyřešení střetu zájmů; nebyly splněny zákonné podmínky pro vydání povolení hornické činnosti

Jak odvolatel uvedl výše, Rozhodnutí OBÚ je v rozporu se zákonným požadavkem na řádné vypořádání střetu zájmů ve smyslu § 17 odst. 2 ZHČ a § 33 odst. 1 HorZ. Předmětná ustanovení vyžadují, aby před povolením hornické činnosti byl posouzen a vypořádán střet zájmů mezi zájmem na využití ložiska a dalšími, ústavně i ze zákona chráněnými hodnotami, jako jsou ochrana životního prostředí, veřejného zdraví, udržitelného rozvoje území a právem obce na

samosprávu. V daném případě však žadatel dosud nikterak neprokázal, že k takovému vyřešení střetu zájmů skutečně došlo.³

- [17] Přestože byl žadatel ze strany OBÚ opakovaně vyzýván k doložení, mimo jiné, dokladů o vyřešení střetu zájmů, a za tímto účelem bylo správní řízení opakovaně přerušováno, žadatel ani po téměř 10 letech od podání Žádosti, resp. po více než 5 letech od první výzvy OBÚ k doplnění Žádosti, těmto požadavkům nevyhověl. Sám žadatel v části II. C svého Doplnění ve vztahu k výzvě OBÚ pouze stroze konstatoval, že „žádné zájmy nejsou ohroženy, a proto není třeba postupovat podle § 33 zák. č. 44/1988 Sb. horním zákonem“ a že „S ohledem na neexistenci střetu zájmů má žadatel za to, že bod 3. předmětné výzvy obsažené v Usnesení se stal nadbytečným, neboť k neexistujícímu střetu zájmů nelze doložit doklad o jeho vyřešení.“ Žadatel tedy sám nejen otevřeně připustil, že výzvě OBÚ nevyhověl a řešením střetu zájmu se nezabýval, ale navíc obsah výzvy (a tedy i závazný názor Nejvyššího správního soudu) relativizoval, když požadavky označil za nadbytečné.
- [18] V tomto ohledu se pak OBÚ zcela nedostatečně vypořádal s argumentací odvolatele, který ve své Námitce poukázal na závažné dopady plánované těžby na území obce Ktiš, její obyvatele a životní prostředí. Podle § 8 vyhlášky Českého báňského úřadu č. 104/1988 Sb., o racionálním využívání výhradních ložisek, o povolení a ohlašování hornické činnosti a ohlašování činnosti prováděné hornickým způsobem ve znění pozdějších předpisů, **je OBÚ v řízení o povolení hornické činnosti povinen přezkoumat, zda došlo k řádnému vyřešení střetů zájmů, včetně zájmů chráněných zvláštními právními předpisy.**
- [19] Napadené Rozhodnutí však zcela postrádá řádný a přezkoumatelný rozbor toho, jak byly jednotlivé zájmy zjišťovány, jakým způsobem byly střety těchto zájmů s plánovanou těžbou vyhodnoceny a především, jak byl vymezen okruh osob, jejichž zájmy mohou být hornickou činností ohroženy. Namísto toho se OBÚ omezil pouze na nekritické převzetí ničím nepodloženého tvrzení žadatele a bez jakéhokoli komplexního znaleckého posouzení (které paradoxně sám OBÚ ve svých předchozích výzvách požadoval) vágně konstatoval, že hornická činnost je ve veřejném zájmu (k tomuto blíže v části 3.2 níže) a že žádný střet zájmů neexistuje, neboť neexistují osoby, jejichž zájmy mohou být hornickou činností ohroženy.

³ Přestože žadatel doložil řadu odborných dokumentů, ani jeden z nich se nezabývá touto klíčovou otázkou, tj. konkrétním určením, či zájmy mohou být hornickou činností dotčeny a případně též ohroženy. Tím nebyl splněn základní požadavek dle § 33 HorZ.

- [20] **Takový přístup je v rozporu s požadavkem na řádné a přezkoumatelné odůvodnění rozhodnutí, jak vyžaduje § 68 SŘ a zejména pak v přímém rozporu se závazným Rozsudkem NSS.⁴ Současně obdobné úvahy o střetu veřejných zájmů musí být podrobeny testu proporcionality,⁵ který v tomto případě zcela chybí.**
- [21] Odvolatel již ve své Námitce poukazoval na pro řízení naprosto klíčový Rozsudek NSS, kterým vymezil jednoznačná a závazná kritéria, jaká mají být v řízení o Žádosti zohledněna, a kroky a podmínky, které mají být ze strany žadatele či případně správních orgánů učiněny či splněny, a to zejména:
- a) odpovědnost na vymezení ohrožených zájmů a osob nese v první řadě těžební organizace (žadatel), a to včetně provedení odborného (zpravidla znaleckého) posouzení konkrétních podmínek v území;
 - b) řádné vyřešení střetu zájmů dle § 33 HorZ je nezbytnou podmínkou pro povolení hornické činnosti;
 - c) střet zájmů se netýká jen pozemků, kde se těží, ale i těch, které mohou být činnostmi dotčeny nebo ohroženy;
 - d) okruh osob, se kterými musí být uzavřena dohoda podle § 33 HorZ, se stanoví podle odborného vyhodnocení geologických a dalších podmínek. K tomu je zpravidla nutný komplexní znalecký posudek; a
 - e) nelze se vyhnout dohodě s ohroženými osobami tím, že těžební organizace (žadatel) jednostranně navrhne ochranné opatření, které má údajně zajistit jejich ochranu; takový postup není dostačující.
- [22] **Z uvedeného vyplývá, že je na žadateli, aby doložil komplexní odborný (znalecký) posudek, který střet zájmů objektivně vyhodnotí. Takový posudek však v řízení dosud předložen nebyl. Neučiní-li tak žadatel, je na správním orgánu, aby na základě svých odborných znalostí a zkušeností přezkoumatelným způsobem vymezil okruh osob, jejichž zájmy mohou být hornickou činností ohroženy, nebo aby na náklady žadatele ustanovil znalce, který posoudí, jaké zájmy mohou být danou činností ohroženy.⁶**

⁴ V souladu s ustanovením § 78 odst. 5 je správní orgán (tedy OBÚ) v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil.

⁵ Nález pléna Ústavního soudu ze dne 28. 6. 2005, sp. zn. PL.ÚS 24/02 „*Veřejný zájem v konkrétní věci je zjišťován v průběhu správního řízení na základě poměrování nejrůznějších partikulárních zájmů, po zvážení všech rozporů a připomínek. Z odůvodnění rozhodnutí, jehož ústředním bodem je otázka existence veřejného zájmu, pak musí zřetelně vyplynout, proč veřejný zájem převážil nad řadou soukromých, partikulárních zájmů. Veřejný zájem je třeba nalézt v procesu rozhodování o určité otázce (typicky např. o vyvlastňování), a nelze jej v konkrétní věci a priori stanovit. Z těchto důvodů je zjišťování veřejného zájmu v konkrétním případě typicky pravomocí moci výkonné, a nikoliv zákonodárné.*“ [zvýraznění přidáno]

⁶ Srov. Rozsudek NSS: „*V takovém případě bude na správním orgánu, aby buď sám na základě svých odborných znalostí a zkušeností přezkoumatelným způsobem vymezil okruh osob, jejichž zájmy mohou být hornickou činností ohroženy, nebo aby ustanovil znalce, který na základě všech aspektů řešeného*

- [23] OBÚ si ostatně je této skutečnosti vědom, a to nejen na základě Námitky předložené odvolatelem, ale též z vlastní praxe. Jak vyplývá ze samotného odůvodnění Rozhodnutí, OBÚ ani nerozporuje, že žadatele vyzval, aby doplnil svou Žádost o (i) doklad vyřešení střetu zájmů ve smyslu § 33 odst. 4 HorZ s osobami ohroženými navrhovanou hornickou činností, a to odvolatelem, jakožto vlastníkem pozemku p. č. 45/35 a Lesy České republiky, jakožto vlastníkem p. č. 42/1 to vše v k.ú. Ktiš, kdy sám OBÚ uvedl, že tento okruh dokonce může být rozšířen v návaznosti na závěry plynoucí z posudku požadovaném v bodě 2., přičemž tímto bodem 2. OBÚ vyžadoval (ii) předložení znaleckého posudku, který komplexně posoudí vliv těžby v dobývacím prostoru Ktiš na veřejné zdraví a jehož součástí bude řada dalších podkladů (konkrétně mezi tyto další podklady měly patřit: „rozptylová studie, posouzení rizika uvolňování radonu a výskytu radioaktivních prvků při těžbě a zhodnocení již předložených znaleckých posudků“).
- [24] Avšak místo toho, aby OBÚ zajistil, že v řízení budou žadatelem doplněny výše uvedené podklady, se se svými předchozími požadavky (vyplývajícími navíc i z judikatury Nejvyššího správního soudu) vypořádal konstatováním, že: „nepřiliš vhodně formuloval svůj požadavek na předložení znaleckého posudku“ přičemž „[j]ak je nicméně z citovaného textu zřejmé, tak požadoval několik dokumentů, které souhrnně označil jako znalecký posudek, a které však ve skutečnosti ani nemohou být pouze jedním dokumentem a musejí být zpracovány několika osobami z rozličných profesí“ a uzavřel, že takový posudek nutný není.⁷ Nejenže tedy OBÚ jednal v rozporu se závaznými závěry Rozsudku NSS, ale taktéž svévolně, netransparentně a účelově změnil své vlastní požadavky na předložení a kvalitu předkládaných podkladů.
- [25] Z judikatury Nejvyššího správního soudu je patrné, že v obdobných případech, kdy je třeba posoudit (ne)existenci střetu zájmů podle § 33 HorZ, bývá vyhotovení komplexních znaleckých posudků, které hodnotí možné dopady plánované hornické činnosti na životní prostředí či veřejné zdraví, standardní praxí.⁸ Argumentace OBÚ, podle níž takové podklady nejsou potřebné či jsou dokonce nerealizovatelné z důvodu zapojení většího množství odborníků je zcela nemístná. Absence komplexního znaleckého posudku navíc znemožňuje provést řádné

území posoudí, jaké zájmy mohou být danou činností ohroženy (náklady na znalecké posouzení ponese dle § 18 odst. 2 horního zákona i v takovém případě žadatel). “ [zvýraznění přidáno]

⁷ Viz strana 23 Rozhodnutí OBÚ.

⁸ Viz např. Rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 1. 2024, sp. zn. 30 A 48/2023-80: „V daném případě jsou ve správním spise založené dva znalecké posudky, a to odborný báňský posudek nazvaný Posouzení záměru „Povolení hornické činnosti v dobývacím prostoru Horní Olešnice“ z pohledu řešení střetů zájmů s obcí Horní Olešnice, který byl zpracovaný Ing. D. P., soudním znalcem v oboru projektování, specializace hornictví, bezpečnost práce, těžba, odvětví těžba uhlí, těžba nerostů, specializace vlivy poddolování; dále posudek nazvaný Těžba pyropů v dobývacím prostoru Horní Olešnice - Shrnující posudek vlivu záměru na životní prostředí a veřejné zdraví, zpracovaný RNDr. M. Z., držitelkou autorizace ke zpracování odborných posudků podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, udělené MŽP, a držitelkou osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví uděleného Ministerstvem zdravotnictví, a držitelkou autorizace ke zpracování rozptylových studií udělené MŽP.“ [zvýraznění přidáno]

vyhodnocení střetů zájmů a aplikaci testu proporcionality, jak vyžaduje ustálená rozhodovací praxe správních soudů.⁹

- [26] Řádné vyřešení střetu zájmů podle § 33 HorZ není pouze formálním požadavkem, ale představuje zásadní materiální podmínku zákonnosti celého povolovacího procesu.¹⁰ Bez jejího naplnění nemůže být rozhodnutí o povolení hornické činnosti vydáno v souladu se zákonem.¹¹ Tuto skutečnost výslovně potvrdil i Rozsudek NSS, který uložil OBÚ povinnost jasně identifikovat veškeré dotčené zájmy a osoby, u nichž může dojít k ohrožení, posoudit povahu a intenzitu zásahu a odůvodnit výsledek střetu zájmů na základě konkrétních podkladů.¹² Pouhá obecná tvrzení OBÚ nepodložená komplexním znaleckým posudkem jsou nepřezkoumatelná, a tudíž nemohou obstát jako relevantní odůvodnění Rozhodnutí.

⁹ Viz např. Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 1. 2020, sp. zn. 59 A 12/2019-134: „*Pokud osoba zúčastněná na řízení uvádí v bodu 15 svého vyjádření že „v rámci řízení o stanovení dobývacího prostoru není třeba provádět jakýkoliv test proporcionality či řešit střet zájmů, jak to tvrdí žalobci“, pak se hrubě mylí. Princip proporcionality je obecným principem správního práva, který je třeba aplikovat samozřejmě i v řízení o stanovení dobývacího prostoru. Na podporu tohoto svého názoru si žalobci dovoří zacytovat aktuálně vydanou učebnici správního práva (Sládeček, V.: Obecné správní právo. 4., aktualizované vydání. Praha, Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 75): „I v českém právním právu takto platí a je běžně aplikována řada obecných právních principů, které nejsou výslovně obsaženy v právních předpisech. ... Dalším, a to moderním ústavním nepsaným pravidlem je řešení kolize základních práv a svobod principem proporcionality.“ Je zřejmé, že tento ústavní princip proporcionality se musí uplatnit i v případě, kdy ho podústavní právo výslovně nezakotvuje, což je i případ předmětného řízení o stavení dobývacího prostoru. Také (ústavní) principy je totiž nutno považovat za prameny práva.“ [zvýraznění přidáno]*

¹⁰ Viz např. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2025, sp. zn. 6 As 171/2024: „[...] Vyřešení střetu zájmů se pak děje buď dohodou, a nepodaří-li se tímto způsobem střet zájmů vyřešit, autoritativním rozhodnutím podle § 33 odst. 3 horního zákona, resp. podle § 31 odst. 4 tohoto zákona. **Předchozí vyřešení střetů zájmů dle § 33 horního zákona a jeho obligatorní doložení k žádosti o povolení hornické činnosti dle § 17 odst. 2 zákona o hornické činnosti představuje speciální institut pro oblast horního práva, jehož účelem je především konsenzuální vyřešení konfliktu zájmů mezi těžební organizací a osobami, které mohou být těžbou ohroženy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2018, č. j. 2 As 196/2016-133).**“ [zvýraznění přidáno]

¹¹ Viz např. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2008, sp. zn. 7 As 21/2007-191: „*Právní úprava povolení hornické činnosti předpokládá před vlastním povolením této činnosti vyřešení střetu zájmů, a to dohodou nebo autoritativním rozhodnutím podle § 33 odst. 3 nebo i postupem podle § 31 odst. 4 horního zákona. Tomu ostatně napovídá i ustanovení § 17 odst. 2 zákona o hornické činnosti, podle kterého musí být spolu se žádostí o povolení hornické činnosti předloženy i doklady o vyřešení střetu zájmů, které má za cíl odstranění právních překážek výkonu hornické činnosti. Pokud tedy Obec Dětmárovice již od počátku namítala, že mezi ní a těžební organizací **nedošlo k uzavření dohody o střetu zájmů, a tato otázka nebyla řešena před vydáním povolení k hornické činnosti, a to ani v odvolacím řízení na základě závazného stanoviska ministerstva životního prostředí, potom stěžovatel postupoval v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2 zákona o hornické činnosti a § 33 horního zákona.***“ [zvýraznění přidáno]

¹² Viz Rozsudek NSS: „*V navazujícím řízení bude správní orgán povinen buď na základě již předložených znaleckých posudků a svých odborných znalostí, nebo na základě nového znaleckého posudku jasně vymezit okruh zájmů a osob ohrožených povolovanou hornickou činností. V rámci svého posouzení řádně popíše konkrétní podmínky v území a jasně stanoví předpokládanou intenzitu zásahu do jednotlivých zájmů. Výsledný okruh osob, jichž se řešení střetu zájmů týká, řádně odůvodní, a to zejména s ohledem na určení hranice, kdy již zásah dosahuje intenzity „ohrožení“. V posouzení správní orgán uvede důvody, na základě kterých dospěl k závěru, že konkrétní osoby nejsou ohroženy hornickou činností ve smyslu § 33 horního zákona.*“

- [27] Uvedeným postupem OBÚ nejenže zcela ignoroval závazný Rozsudek NSS, ale též rezignoval na prosazování zákonem požadovaných podkladů k vyřešení střetu zájmů dle § 33 HorZ, když se spokojil s žadatelem předloženými tvrzeními či podklady, které se předmětnými otázkami buď nezabývají vůbec¹³ anebo nemají požadovanou formu.¹⁴
- [28] **Rozhodnutí je proto v této části nepřezkoumatelné pro zjevný nedostatek řádného zdůvodnění a současně zatíženo vadou, která má vliv na zákonnost rozhodnutí jako celku.**
- 3.2 Veřejný zájem na dobývání ložiska není dán, a nemůže tak ani odůvodnit povolení činnosti; naopak je nutné upřednostnit ochranu zdraví obyvatel před nežádoucími účinky**
- [29] Odvolatel dále namítá, že povolení těžby v dobývacím prostoru Ktiš není odůvodněno existencí veřejného zájmu, a to asi s ohledem na novelou doplněné ustanovení § 3 odst. 5 HorZ. OBÚ se však s touto zásadní námitkou, kterou odvolatel opakovaně v průběhu správního řízení uplatňoval, dosud věcně nevypořádal.
- [30] OBÚ v Rozhodnutí sice odkazuje na obecný veřejný zájem na využívání nerostného bohatství (resp. domněnku takového veřejného zájmu vyplývající z HorZ), tento veřejný zájem však není absolutní, a v každém jednotlivém případě musí být konkrétně a přesvědčivě odůvodněno, proč právě daný těžební záměr, jež má být povolen, veřejný zájem naplňuje a proč má mít přednost před jinými dotčenými nebo ohroženými veřejnými zájmy. V Rozhodnutí takové posouzení zcela chybí, a deklarovaný veřejný zájem na těžbě zůstává nepodložený a vágní, což představuje závažný nedostatek rozhodnutí z hlediska jeho přezkoumatelnosti i zákonnosti.
- [31] V této souvislosti je třeba zdůraznit, že podle čl. XVI přechodných ustanovení novely HorZ platí, že: „Řízení a jiné postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posoudí podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“¹⁵ Uvedená novela nabyla účinnosti dne 1. 1. 2024. Vzhledem k tomu, že předmětné řízení o Žádosti bylo zahájeno dávno před tímto datem, je nutné Žádost posuzovat podle předchozí právní úpravy, kdy tato domněnka existence veřejného zájmu v HorZ zakotvena vůbec nebyla.
- [32] OBÚ se však v důsledku nesprávné aplikace právní úpravy (resp. aplikovatelné právní úpravy dle přechodných ustanovení) nezabýval otázkou v čem konkrétně spočívá onen „veřejný zájem“ na těžbě v dobývacím prostoru Ktiš a neprovedl žádné poměrování s ostatními chráněnými veřejnými zájmy (např. ochranou zvláště chráněných druhů, krajinného rázu atp.). Pouhý odkaz na zájem odborné veřejnosti, o informace týkající se krystalů nerostu granátu v dobývacím prostoru Ktiš, či hospodárné využívání nerostného bohatství a ničím nepodložená tvrzení

¹³ Žadatelem předložený znalecký posudek č.j. 001-09-2023, ze dne 13.09.2023 vyhotovený Ing. Jiřím Růžičkou, CSc., IČO: 71453971, Láz 126, 262 41 Bohutín.

¹⁴ Žadatelem předložené hodnocení vlivů na veřejné zdraví z června roku 2023 vypracované Ing. Monikou Zemancovou, které není znaleckým posudkem ve smyslu zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵ Zákon č. 465/2023 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2024 do 30. 6. 2024, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

žadatele (převzatá nekriticky OBÚ) o řešení soběstačnosti v rámci těžby tohoto nerostu (kdy vůbec není zřejmé, jak budou žadatelem vytěžené nerosty využity, zda vůbec skončí na českém trhu, a tedy zda jakkoliv přispějí k surovinové soběstačnosti České republiky)¹⁶ bez konkrétního vyhodnocení dané situace, nemůže obstát.¹⁷ K tomu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v již několikrát zmiňovaném závazném Rozsudku NSS, kde výslovně uvedl, že těžba nerostných surovin nepředstavuje sama o sobě činnost prováděnou ve veřejném zájmu,¹⁸ ale představuje podnikatelskou činnosti soukromého subjektu,¹⁹ přičemž nelze z ústavního pořádku dovozovat apriori ústavní prioritu těžby před jinými veřejnými zájmy. Tato judikurní východiska zůstala OBÚ zcela opomenuta.

- [33] Ve správním řízení o Žádosti byly přitom doloženy důkazy o aktivním nesouhlasu veřejnosti s plánovanou hornickou činností. Občané obce Ktiš svůj odpor vyjádřili peticí s téměř 300 podpisy a usnesením zastupitelstva obce ze dne 14. 3. 2024, které jednomyslně těžbu odmítlo. Tento veřejný zájem, stojící v přímém rozporu s těžbou, nelze přehlížet, a to ani ze strany odvolatele hájícího práva obce a obyvatel na příznivé životní prostředí, ani ze strany OBÚ, který je povinen střet zájmů řádně posoudit.
- [34] OBÚ v Rozhodnutí argumentaci odvolatele v tomto ohledu bagatelizuje, a dokonce ji interpretuje, jako svévolný odpor vůči hornické činnosti. Zcela absurdní je především argumentace OBÚ, že existence dobývacího prostoru vymezeného v územním plánu před více než 30 lety představuje jakýsi „přenesený souhlas“ se samotným povolením hornické činnosti. Takový výklad odporuje základním zásadám správního řízení i HorZ, neboť stanovení dobývacího prostoru ve smyslu § 27 HorZ a povolení konkrétní těžební činnosti ve smyslu § 24 HorZ, jsou zcela samostatná řízení, a každé z nich je posuzováno nezávisle na druhém.²⁰

¹⁶ Když navíc z napadeného Rozhodnutí ani nevyplývá, jakým způsobem OBÚ dospěl k závěru, že žadatelem vytěžený materiál bude bezvýhradně směřovat na český trh a nahradí tak materiál doposud dovážený ze zahraničí, a to i s ohledem na tvrzenou kvalitu materiálu, a tedy logicky jeho vyšší ceně.

¹⁷ Navíc, když se jedná o surovinu využívanou v hospodářství a také o surovinu v současné době natěženou v České republice, přičemž poptávka po abrazivech je v značné míře saturována syntetickými abrazivy.

¹⁸ Viz. Rozsudek NSS: „*Oproti vyvlastnění za účelem rozvoje infrastruktury, která je budována ve veřejném zájmu a slouží celé společnosti, je těžba nerostů dle současné právní úpravy především podnikatelskou činností soukromých osob.*“ [zvýraznění přidáno]

¹⁹ Tento závěr je potvrzen řadou judikatury Nejvyššího správního soudu viz např. Rozhodnutím ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. 7 As 133/2002-33: **Organizace, za kterou se podle § 5a horního zákona považuje právnická a fyzická osoba, která v rámci podnikatelské činnosti při splnění podmínek stanovených právními předpisy vykonává vyhledávání, průzkum nebo dobývání výhradních ložisek nebo jinou hornickou činnost, je povinna před zařazením příslušných prací do plánu otvírky, přípravy a dobývání dohodnout se s orgány a fyzickými a právnickými osobami, kterým přísluší ochrana objektů a zájmů podle odstavce 1, o tom, zda se má ohrožený objekt nebo zájem chránit, v jakém rozsahu, popřípadě po jakou dobu, a dohodu předložit krajskému úřadu k zaujetí stanoviska.** [zvýraznění přidáno]

²⁰ Což potvrzují i závěry judikatury viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 12. 1994, sp. zn. 6 A 43/93-33: „**Jde tu tedy o tři rozhodnutí na sebe časově navazující - rozhodnutí o předběžném souhlasu ke stanovení dobývacího prostoru, které vydává ministerstvo hospodářství, rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru, které vydává obvodní báňský úřad (27 odst. 1 horního zákona), jímž teprve vzniká nově oprávnění k dobývání nerostů (§ 24 odst. 1) a konečně rozhodnutí o povolení dobývání (resp. otvírky nebo přípravy), které vydává obvodní báňský úřad podle § 10 odst. 1 zákona ČNR č. 61/1988 Sb.**

Úvaha OBÚ je zcestná i z toho důvodu, že v průběhu třiceti let se mohou zásadně změnit zájmy obce i jejích obyvatel, výklad OBÚ by pak neumožňoval nikdy v budoucnu obcím tyto zájmy reflektovat.

- [35] Stejně tak je lichá argumentace OBÚ, že se v dané lokalitě těžilo nevýhradní ložisko před více než 30 lety. Od té doby došlo k zásadnímu vývoji, jak v oblasti právní úpravy, tak i v samotných poměrech území (např. krajinného rázu, osídlení, využití území či výskytu ohrožených druhů). Tyto změny mají přímý dopad na posuzování vlivů povolované těžby na chráněné veřejné zájmy v daném místě a čase. Území se proměňuje, a proto nelze z historické těžby bez dalšího vyvozovat, že by měla být těžba v současnosti považována za akceptovatelnou. Každé nové řízení musí vycházet z aktuálního stavu a posuzovat reálné dopady v kontextu dnešní doby.
- [36] OBÚ však z výše uvedených důvodů na řádné posouzení dopadů těžby rezignoval a veřejný zájem na existenci těžby paušálně konstatoval, čímž zatížil svůj postup a rozhodnutí vadou.

3.3 Nedostatečné stanovení finančních rezerv

- [37] Ustanovení § 31 odst. 6 HorZ ve spojení s § 37a odst. 1 HorZ ukládá organizaci povinnost vytvářet finanční rezervy na sanaci a vypořádání důlních škod, přičemž výše této rezervy musí odpovídat reálným a předvídatelným nákladům spojeným s ukončením těžby, obnovou území a náhradou případných škod.
- [38] Schválená výše rezervy musí být ze strany žadatele řádně odůvodněna a musí vycházet z reálného odhadu nákladů, které mohou v souvislosti s povolenou těžbou vzniknout.²¹ Pouhé formální stanovení lhůt, režimu reportování bez uvedení konkrétní kalkulace či výpočtového vzorce ze strany OBÚ, nenaplnuje požadavky zákona na řádné odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 SŘ.
- [39] **OBÚ uložil žadateli povinnost vytvořit rezervu ve výši 120 000,- Kč (dále jen „Rezerva“), která je na první pohled zcela nepřiměřená a zjevně nedostatečná k zajištění rekultivačních prací vymezených OBÚ.** Adekvátnost výše Rezervy je přitom nepřezkoumatelná, neboť z napadeného Rozhodnutí OBÚ není zřejmé, jak byla Rezerva určena, jaká rizika, scénáře nebo rozsah zásahů do území byly zohledněny, ani zda tato částka reálně pokrývá předpokládané náklady. OBÚ tak zcela rezignoval na řádně podloženou a přezkoumatelnou kontrolu přiměřenosti Rezervy.

o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě (ve znění zák. ČNR č. 542/1991 Sb. a zák. č. 169/1993 Sb.).“

²¹ Viz článek „Současný stav zahlazování důsledků hornické činnosti formou sanací a rekultivací včetně některých problémů spojených s touto činností.“ Ing. Jindřich Stiebitz, Český báňský úřad, Praha dne 3. 8. 2001: „Již zmíněný návrh na stanovení výše finančních rezerv musí být **náležitě zdůvodněn a věcně a finančně specifikován v rozsahu potřebném pro kontrolu stanovení výše finanční rezervy a jejich následného využití pro financování konkrétních projektů sanačních i rekultivačních prací.** K předloženým návrhům tvorby finančních rezerv na sanace a rekultivace **OBÚ přihlížejí, a to před schválením konečné výše tvorby potřebných finančních prostředků k reálným cenám sanačních a rekultivačních prací.**“ Dostupné online: <https://slon.diamo.cz/hpvt/2001/sekce/legislativa/09/109.htm>. [zvýraznění přidáno]

- [40] Schválená Rezerva rozdělená do čtyř splátek je pak očividně nedostatečná vzhledem k objemu těžby a rozsahu zásahu, jež bude těžbou realizován v průběhu necelých 9 let. Dle článku Ing. Jindřicha Stiebitze z Českého báňského úřadu s názvem „*Současný stav zahlazování důsledků hornické činnosti formou, sanací a rekultivací včetně některých problémů spojených s touto činností*“ vydaný v Praze dne 3. 8. 2001, *mimo jiné*, uvádí statistická data shrnující náklady na sanaci a rekultivaci 1 ha plochy dotčené těžbou: „*Ze statistických údajů uvedených výše byly vytvořeny finanční rezervy na provedení sanací a rekultivací, které představují náklady na jeden ha plochy dotčené těžbou takto: Průměrné náklady za celou ČR jsou 233,77 tis.Kč/ha, pro hnědé uhlí-262,52 tis.Kč/ha, pro štěrkopísky-95,62 tis.Kč/ha, pro kámen-521,64 tis.Kč.*“²² **Z těchto dat je patrné, že výše Rezervy stanovené OBÚ neodpovídá ani průměrným částkám stanovených rezerv v roce 2000, tedy více než před 25 lety!**
- [41] Rezerva stanovená OBÚ proto zjevně nemůže plnit zákonem předvídaný účel, který spočívá v ochraně státu, obcí a veřejnosti před tím, aby po ukončení těžby zůstaly náklady na odstranění škod na veřejných rozpočtech.²³ Ani uložení povinnosti podat písemnou zprávu o výši rezervy není samo o sobě zárukou její reálné efektivity, pokud chybí věcné zdůvodnění výpočtu a vazba na konkrétní dopady těžby.
- [42] **Za této situace je zřejmé, že výše finanční rezervy nebyla stanovena transparentně a tato část Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelná, protože je v rozporu s § 31 odst. 6 HorZ a § 37a HorZ.**

3.4 **Klíčový podklad Rozhodnutí je v současnosti napaden správní žalobou**

- [43] Nad rámec výše uvedeného odvolatel poukazuje na skutečnost, že jeden ze stěžejních podkladů Rozhodnutí, kterým je rozhodnutí vydané Ministerstvem životního prostředí ze dne 24. 6. 2025 pod č.j. MZP/2025/210/1998 (a jemu předcházející rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 20. 10 2023 pod č.j. KUJCK 119512/2023) (dále jen „**Rozhodnutí MŽP**“) bylo napadeno správní žalobou, a to právě pro jeho rozpor s ochranou veřejného zájmu na zachování biologické rozmanitosti a ochranu zvláště chráněných druhů živočichů.
- [44] Předmětná žaloba byla podána právě s ohledem na (i) chybějící hodnocení vlivu na přírodu a krajinu dle § 67 ZOPK, (ii) nesplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky dle § 56 ZOPK, jelikož Rozhodnutí MŽP neprokazuje existenci jiného veřejného zájmu, který by převážil nad zájmen na ochraně přírody a krajiny, a (iii) v neposlední řadě byly stanoveny vágní a nedostatečně konkretizované podmínky výjimky.

²² Dostupný online: <https://slon.diamo.cz/hpvt/2001/sekce/legislativa/09/109.htm>.

²³ Viz Důvodová zpráva k zákonu č. 88/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, č. 88/2021 Dz: „*Je však potřeba zdůraznit, že provést technickou likvidaci není pro organizace novou povinností (viz § 31 odst. 5 horního zákona); novou je jen tvorba rezerv na technickou likvidaci, která má zabránit potenciálnímu riziku, aby povinnost nést náklady likvidace přešla v konečném důsledku na stát.*“ [zvýraznění přidáno]

[45] Je nesporné, že i když žaloba proti správnímu rozhodnutí nemá odkladný účinek, její podání zakládá oprávněnou pochybnost o zákonnosti podkladu, na němž Rozhodnutí OBÚ spočívá a na které dokonce OBÚ v části odůvodnění týkající se otázky (ne)existence veřejného zájmu sám odkazuje. OBÚ měl tedy s vydáním rozhodnutí vyčkat do skončení probíhajícího řízení o žalobě proti Rozhodnutí MŽP.

4 ZÁVĚR

[46] S ohledem na vše výše uvedené proto odvolatel navrhuje, aby Český báňský úřad:

- I. v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. a) SŘ ve spojení s § 17 odst. 6 ZHČ napadené Rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a řízení o povolení hornické činnosti – otvírky, přípravy a dobývání výhradního ložiska technicky využitelných krystalů nerostu granátu v dobývacím prostoru Ktiš zastavil.
- II. *In eventum*, pokud by Český báňský úřad neshledal důvody k zastavení řízení, navrhuje tímto odvolatel, aby Český báňský úřad v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. b) SŘ napadené Rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a věc vrátil OBÚ k novému projednání.

Za Obec Ktiš

JUDr. František Honsa, Ph.D., advokát
i.s. Mgr. Ondřej Staněk, advokát